

22120067

DANISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Skriv en kommentar til *én* af følgende to tekster:

1.

Vi har Øllebrød og Tante Anna til Middag. Nu er Øllebrød en fæl ret, og Tante Anna hører heller ikke til de lækreste.

Hun har gule Tænder og en lille Pukkel og meget strenge Øjne, som endda ikke er lige strenge begge to. Hun skænder næsten altid paa os, og naar hun kan komme til det, kniber hun os.

5 Det allerværste er imidlertid, at hun bestandig foregaar os med et godt Exempel, hvilket efterhaanden nemt kan drive os uhjælpelig i det ondes Favn.

Tante Anna holder heller ikke af Øllebrød. Men hun spiser den naturligvis med et vellystigt Udtryk i Ansigtet og sér arrigt til min lille Dreng, som ikke en Gang gør noget Forsøg paa at redde Anstanden.

10 ”Hvorfor spiser den lille Dreng ikke sin dejlige Øllebrød?” siger hun saa.

Foragtelig Tavshed.

”Saadan en dejlig Øllebrød. Jeg kender en stakkels, fattig Dreng, som vilde blive forfærdelig glad, hvis han fik saadan en dejlig Øllebrød.”

Min lille Dreng sér interesseret paa Tante, som slubrer Øllebrøden i sig med salige Øjne.

15 ”Hvor er han?” spørger han saa.

Tante Anna lader som om hun ikke hører det.

”Hvor er den fattige Dreng?” spørger han igen.

”Ja ... hvor er han?” spørger jeg. ”Hvad hedder han?”

Tante Anna sender mig et rasende Blik.

20 ”Hvad hedder han, Tante Anna?” spørger Drengen. ”Hvor bor han? Han maa gerne faa min Øllebrød.”

”Min med,” siger jeg resolut og skubber Tallerkenen fra mig.

Min lille Drengs Øjne er blevet meget store og slipper ikke Tante Annas Ansigt. Imidlertid er hun kommen til Hægterne igen.

25 ”Der er mange fattige Dreng, som maatte takke deres Gud, om de kunde faa saadan en dejlig Øllebrød,” siger hun. ”Umaadelig mange. Alle Vegne.”

”Ja ... men saa sig os én af dem, Tante,” siger jeg.

Min lille dreng er gleden ned af sin Stol. Han staar med Hagen akkurat over Bordet og begge Hænder om Tallerkenen, beredt til øjeblikkelig at afmarchere med Øllebrøden til den fattige Dreng, bare han kan faa hans Adresse.

30 Men Tante Anna er ikke saadan at løbe med.

”Masser af fattige Dreng,” siger hun igen. ”Hun-dre-de. Og derfor skulde en anden lille Dreng, som jeg ikke vil nævne, men som er her i Stuen, skamme sig over at han ikke er taknemmelig for Øllebrøden.”

35 Min lille Dreng stirrer paa Tante Anna som Fuglen paa Slangen.

”Saadan en dejlig Øllebrød – Jeg maa virkelig bede om en lille Portion endnu.”

Tante Anna fraadser i sit Martyrium. Min lille Dreng er maalløs med aaben Mund og runde Øjne.

Da skyder jeg min Stol tilbage og siger i oprigtig Forbitrelse:

40 ”Hør nu Tante Anna ... dette er sandelig for galt. Her sidder vi med en Masse Øllebrød, som vi aldeles ikke kan lide, og som vi allerhelst vilde være fri for, hvis vi bare vidste nogen, der vilde have den. Du er den eneste, som véd nogen. Du kender en fattig Dreng, som vilde danse, hvis han fik Øllebrød. Du kender hundrede. Men du vil ikke sige os, hvad de hedder, og hvor de bor.”

- 45 ”Nej ... ved du hvad ...”
”Og saa sidder du selv ganske rolig og spiser hele to Portioner, skønt du godt véd, du skal have Æggekage ovenpaa – Det er rigtig stygt gjort af dig, Tante Anna.”
Tante Anna er kvalt af Forargelse. Min lille Dreng lukker sin Mund med et Smæk og sér med alle Tegn paa Afsky paa det slette gamle Fruentimmer.
- 50 Og jeg vender mig med stille Alvor til vores Moder og siger:
”Efter dette vilde det være aldeles upassende, om vi ofterere spiste Øllebrød her i Huset. Vi kan ikke lide den, og der er hundrede fattige Drengene, som elsker den. Skal den laves, maa Tante Anna komme hver Lørdag og hente den. Hun véd, hvor Drengene bor.”
Æggekagen indtages i Tavshed, hvorefter Tante Anna ryster Støvet af sine Fødder. Hun skal
- 55 ingen Kaffe have i Dag.
Da hun staar i Gangen og ifører sig sine syv Slag, opstiger der endnu en sidste Tvivl i min lille Drengs Sjæl. Han retter sine grønne Øjne paa hendes Ansigt og hvisker:
”Tante Anna ... hvor bor Drengene?”
Tante Anna kniber ham og korsner sig og gaar bort med et større Nederlag, end hun
- 60 kan oprette.

Carl Ewald, *Øllebrød* (1899)

- I hvilken forstand er Tante Annas nederlag større ”end hun kan oprette”?
- Analyser forholdet imellem jeg-fortælleren og den lille dreng.
- Beskriv syns-sansens betydning i fortællingen og vurder hvorledes dette tema præger indtrykket af hele historien.
- Karakteriser fortællingens sprog og stil.

2.

Møde med pigen

Forventningsfuld, forventningsfuld.
Dér kom det kendte Pigeuld.
De kom af deres Skoleport,
med Haaret lyst, med Haaret sort.

5 Og mellem dem var een, var een
paa høje Hæle, høje ben,
med smækkert Liv og vakkert Bryst,
og hændes Haar var meget lyst.

10 For mine Øjne traadte op
en voksen Piges voksne Krop.
I mine Arme gled hun ind,
jeg saa en Skulder, saa en Kind.

15 Forventningsfuld, forventningsfuld.
Det lyse Haar var purt som Guld.
Jeg saa det lyse Haar og saa
de glade Øjne lyse blaa.

20 Var hendes Tinding mod min Mund,
jeg saa en Skulder, æblerund,
jeg saa, at Kjolen lod mig se
en Skulder, hvid som Æblesne.

Jeg saa og saa af al min Magt,
jeg saa og saa paa denne Pragt,
jeg saa med Hænder, Mund, og Sind,
med Øjne blaa i hendes ind.

25 Da sang i Gadens smalle Gang
en Lærke, mange Lærker sang.
I hendes Aandedræt og mit
strøg Foraarsvejret, stærkt og blidt.

30 En Blomst skød frem, og hun var den.
En fugl, et Træ, igen, igen.
En Sol, en Himmelflamme hed,
som hidsigt i mit Hjerte bed.

Forventningsfuld, forventningsfuld.
Da blev til duftig Foraarsmuld
35 den Asfalt og de Sten, hvorpaa
vi begge stod og saa og saa.

Frank Jæger, *Havkarlens Sange* (1956)

- Hvordan udtrykker Jæger jeg-fortællerens følelser for pigen i digtet?
 - Beskriv hvordan gentagelsen af ord og lyd bidrager til digtets tone.
 - Diskuter betydningen af refrainet: ”forventningsfuld”.
 - Omtal forvandlingen som er beskrevet i den sidste strofe med hensyn til den generelle udvikling af digtets tema.
-